

Ministeren

Indfødsretsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 13. december 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 27 (alm. del) efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Skaarup (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 27:

Vil ministeren kommentere artiklen "Vil tage statsborgerskabet fra dem" på bt.dk den 10. november 2021 og i forlængelse heraf redegøre for, at anklagemyndigheden kun har nedlagt påstand om frakendelse af dansk indfødsret for 2 ud af 3 tiltalte i sagen, herunder om de tre tiltalte har fået dansk indfødsret tildelt på et lovforslag i Folketinget enten som ansøgere, bipersoner eller efterkommere heraf? Og vil ministeren samtidig kommentere på juraprofessor ved Syddansk Universitet Peter Starups udsagn i artiklen om, at en række arabiske og nordafrikanske lande automatisk giver statsborgerskab til efterkommere af deres indbyggere, og redegøre for, hvilke MENAPT-lande der har en sådan indfødsretspolitik, samt om denne automatiske statsborgerskabstildeling giver anledning til en særlig praksis i forbindelse med retsforfølgelsen af visse arabere og nordafrikanere?

Svar:

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

"Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

"Rigsadvokaten kan oplyse følgende om sagen:

Justitsministeren tiltrådte den 30. september 2021, at der blev rejst tiltale mod tre personer i den straffesag, som spørgsmålet angår. Sagen havde forinden af Københavns Politi været forelagt for Statsadvokaten i København og derfra for Rigsadvokaten. Der blev ved tiltalerejsningen nedlagt påstand om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning over for to af de tiltalte, men ikke over for den tredje af de tiltalte.

7. januar 2022

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Indfødsretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 21240
Akt-id 1849510

I forbindelse med sagens efterforskning havde Københavns Politi indhentet oplysninger om de personlige forhold, herunder de statsborgerretlige forhold, for de tre tiltalte med henblik på anklagemyndighedens vurdering af, om der under sagen ville være grundlag for at nedlægge påstand om udvisning, eventuelt i kombination med påstand om frakendelse af dansk indfødsret.

For så vidt angår den af de tiltalte, over for hvem der ikke blev nedlagt påstand om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning, blev der til brug herfor indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet om de statsborgerretlige forhold. Af udtalelsen fremgik det bl.a., at den pågældende havde erhvervet dansk indfødsret, og at der ikke var oplysninger, som indikerede, at den pågældende havde fortabt eller var blevet løst fra sin danske indfødsret. Det fremgik endvidere, at Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderede, at den pågældende – som barn af statsløse forældre – ikke erhvervede noget statsborgerskab ved fødslen, og at der ikke var oplysninger om, at den pågældende havde erhvervet statsborgerskab i et andet land.

Da den pågældende tiltalte efter de foreliggende oplysninger således ville blive statsløs, hvis der skete frakendelse af dansk indfødsret, fandt anklagemyndigheden ikke grundlag for at nedlægge en sådan påstand over for denne tiltalte, jf. indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, modsætningsvist.”

2. For så vidt angår de tiltaltes danske statsborgerskab kan det oplyses, at den ene af de tiltalte erhvervede dansk statsborgerskab ved fødslen som efterkommer af en forælder med dansk statsborgerskab og af dansk herkomst.

Den anden af de tiltalte erhvervede dansk statsborgerskab ved naturalisation med virkning fra den 7. juni 2000 i henhold til lov nr. 431 af 31. maj 2000 om indfødsrets meddelelse.

Den tredje af de tiltalte erhvervede dansk statsborgerskab ved naturalisation med virkning fra den 11. juni 2010 i henhold til lov nr. 592 af 4. juni 2010 om indfødsrets meddelelse.

3. Jeg kan generelt oplyse, at der efter indfødsretsloven kan ske frakendelse af statsborgerskabet ved dom i de tilfælde, hvor en person dømmes for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 (Landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller kapitel 13 (Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.) eller som ifalder straf efter straffelovens § 81 a (om forhøjet straf for overtrædelser, der har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en bandekonflikt), medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Det fremgår endvidere af den nyeste indfødsretsaf tale indgået den 20. april 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance, at der er enighed om at undersøge, om der er et videre råderum inden for Danmarks internationale forpligtelser til at udvide muligheden for frakendelse af statsborgerskab til også at omfatte andre former for kriminalitet, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

Det er aftalt, at hvis der er mulighed for – inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser – at udvide adgangen til fratagelse af statsborgerskab yderligere, bør det udnyttes fuldt ud, således at det sikres, at der sker frakendelse i videst muligt omfang.

Regeringen sendte et lovforslag herom i ekstern høring den 16. december 2021.

4. I forhold til reglerne for erhvervelse af statsborgerskab i de enkelte MENAP-lande og Tyrkiet vil en fyldestgørende besvarelse forudsætte, at der foretages en høring af alle MENAP-lande og Tyrkiet. Udlændinge- og integrationsministeriet finder bl.a. af ressourcemæssige årsager ikke grundlag for at iværksætte en sådan høring. Det bemærkes i den forbindelse, at de fleste lande i verden har regler, hvorefter personer under visse betingelser, for eksempel børn af statsborgere i landet, automatisk erhverver statsborgerskab.

Der vil altid skulle foretages en konkret undersøgelse af den pågældende persons statsborgerretlige forhold, herunder af om personen har dobbelt statsborgerskab, da det er en forudsætning for frakendelse af statsborgerskabet ved dom efter indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at personen har dobbelt statsborgerskab. Det enkelte lands statsborgerretslovgivning er derfor uden betydning for ministeriets praksis.

Mattias Tesfaye

/

Christina Fløystrup